

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa A. S.  
przeciwko R. C., O. Z., T. G. i E. G.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

### UZASADNIENIE

Powód A. S. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 stycznia 2016 r., w którym oddalono apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 sierpnia 2015 r. W wyroku tym oddalono powództwo powoda o zasądzenie od pozwanych kwoty 874.111,64 zł na podstawie przepisów o nienależnym świadczeniu (art. 410 § 2 k.c.; k. 934 akt sprawy).

W skardze kasacyjnej powoda podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego (art. 328 § 2 k.c. w zw. z art. 378 § 1 k.p.c., w zw. z art. 233 i w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.; art. 328 § 2 w zw. z art. 233 § 1 i art. 382 k.p.c.; art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 230 k.p.c.) i przepisów prawa materialnego (art. 356 k.c.; art. 410 § 2 w zw. z art. 405 k.c.).

Skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie wspomnianego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 1155 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. Z ustaleń dokonanych przez oba Sądy meriti, analizujących stan stosunków gospodarczych oraz kontaktów stron sporu i niewystępującej w procesie spółki słowackiej M., może wynikać, że istniały podstawy do przyjęcia sytuacji przewidzianej w art. 356 k.c. (spełnienie cudzego długu we własnym imieniu). Dokonaną przez powoda na rzecz pozwanych wpłatę trafnie nie zakwalifikowano zatem jako zaliczki na poczet przyszłej umowy sprzedaży elementów stalowych. Oznaczało to wykluczenie możliwości istnienia po stronie powoda (skarżącego) wobec pozwanych roszczenia wynikającego z umowy (art. 471 k.c.) i z bezpodstawnego wzbogacenia (art. 405, 410 § 2 k.c.). Należ stwierdzić, że Sąd drugiej instancji może samodzielnie dokonywać ustaleń faktycznych (art. 382 k.p.c.), a ustalenia takie nie mogą być kwestionowane w postępowaniu kasacyjnym (art. 393<sup>3</sup> § 3 k.p.c.). Jeżeli zatem Sąd Apelacyjny stwierdził, że brak pisemnego pełnomocnictwa do reprezentacji tej spółki (spółki M.) w kontaktach handlowych z pozwanymi „nie wykluczał ustnego upoważnienia powoda do czynności faktycznych podejmowanych w ramach tych kontaktów” (tj. kontaktów między powodem, pozwanymi i spółka M.), to nie chodzi tu o pełnomocnictwo w rozumieniu art. 95 k.c., ale o ogólne pośrednictwo służące nawiązywaniu kontaktów handlowych.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., 108 § 1 k.p.c. oraz §§ 2, 10 rozporządzenia MS z dnia

22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [...] (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

jw